

BAREVNÁ ŠKOLIČKA

**Časopis kuřimských mateřských škol
ročník XI, červen 2021**

Milí přátelé, vážení čtenáři,

školní rok 2020/2021 se blíží ke svému závěru. Léto klepe na dveře a my se opět můžeme ohlédnout za trochu těžkým, ale i v mnoha ohledech hezkým rokem s dětmi, které umí naplnit dny radostí, legrací a mnohdy i chvilkami k zamyšlení a poučením nás dospělých. Přečkali jsme i dobu testování dětí, distanční výuku a těšili se na běžný a na první pohled obyčejný život v mateřských školách.

Školní rok to byl pod vlivem karantény v mnohém jiný bez zájmových kroužků, kulturních akcí, předplaveckého výcviku, návštěv solné jeskyně... Děti o tyto možnosti sice přišly, o to víc si mohly užít aktivity, které pro ně připravily paní učitelky. Jednotlivé příspěvky nejsou tentokrát řazené chronologicky, ale časově z jednotlivých pracovišť MŠ. A na závěr jsme zařadili článek sice odjinud, ale hodný pozornosti-Jízda králů☺

Vážení rodiče, přátelé, začtěte se do následujících řádků o tom, jak žijí v současné době děti v mateřských školách, o tom, co všechno paní učitelky vymyslely a s dětmi a pro děti uskutečnily. Přejeme Vám příjemné čtení! Autorkami článků jsou paní učitelky z jednotlivých pracovišť Mateřské školy Kuřim.

Přejeme všem krásné léto!

Na vaše případné připomínky, náměty a nápady se těšíme na adrese: jezova@mskurim.cz

Za redakci časopisu Mgr. Dana Ježová.

MŠ Zborovcká-třída Motýlci

Po prázdninách jsme se opět sešli ve třídě motýlků. Seznamovali jsme se s pravidly třídy a snažili se budovat vztahy s ostatními dětmi. Hráli jsme řadu her na seznámení i spolupráci. Od začátku školního roku nás provázela řada básniček i písniček, které jsme rádi opakovali celý rok.

Myši

Malé myši chodí tiše,
mají tlapky jako z plyše.

Tiše, myši, ši ši ši,
ať nás nikdo neslyší.

Medvídek

Šel medvídek do školky,
vzal si s sebou bačkorky,

A červené jablíčko,
Nashledanou, mamičko.

Mýdlo

To jsou prsty, to jsou dlaně,
mýdlo s vodou patří na ně.

A po mýdle dobré jídlo,
a po jídle zase mýdlo.

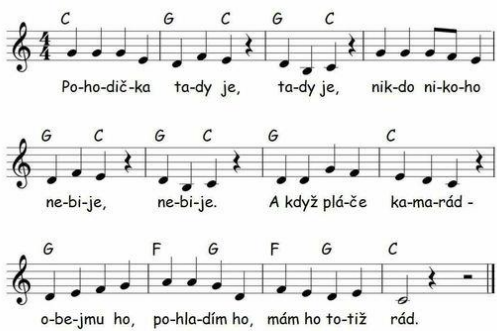
Naše školička (píseň na znělku Princezna ze mlejna)

Máme tu školičku, krásnou, nádhernou,
Nejhezčí z pohádek, kterou znám.

Jsme tu kamarádi, máme se všichni rádi,

Je nám tu dobře jako princeznám
(rytířům).

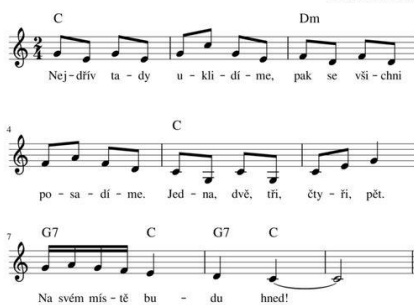
JSME KAMARÁDI M. Kružíková

Po-ho-dič-ka ta-dy je, ta-dy je, nik-do ni-ko-ho
ne-bi-je, ne-bi-je. A když plá-če ka-ma-rád -
o-be-jmu ho, po-hla-dím ho, mám ho to-tiž rád.

Uklízečí písnička Miluše Mířková

Nej-dřív ta - dy u - klí - dí - me, pak se vši - chní
po - sa - dí - me. Jed - na, dvě, tři, čty - ři, pět.
Na svém mís - tě bu - du hned!

Na důkaz kamarádství jsme si vyrobili papírová srdíčka.

Na podzim jsme se seznámili se svátkem Halloween, vyzkoušeli jsme si vyřezávání dýní a povídali jsme si o svátku dušičky. Vyráběly jsme halloweenská strašidla, udělali jsme si procházku na hřbitov a zapálily svíčku jako vzpomínku na mrtvé.

DÝNĚ

Text a hudba:
Marie Kružíková

C F G C G C

1. Ta-tí-nek se v sí-ni zav-řel v-če-ra s dý-ní,
2. Ted' u dve-ří lí-ně se-dí du-tá dý-ně,

G C F G C

šplou-cha-lo to, vr - za - lo - snad se mu nic ne-sta - lo!
zu-by ce-ní, mr - ká si. da-le-ko má do krá - sy...

DUŠIČKY

Text a hudba:
Slávek Janoušek

C F G C F G C

1. My jsme by-li u ba-bič-ky na du-šič-ky, my jsme by-li u ba-bič-ky na du-šič-ky.

C G F G C F G C

A ted' je-dem do-mů, zpi-vá-me si k to - mu, že jsme by-li u ba-bič-ky na du-šič-ky.

2. Večer všude na hřbitovech září svíčky
Lampičky a osvětlené kostelíčky
Vzadu na modřiny
... .. temné stíny

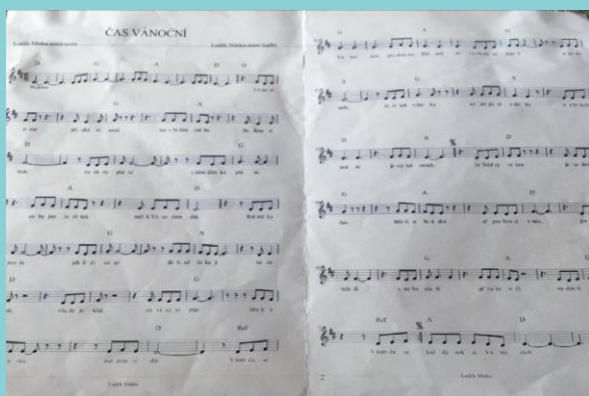
4. Babičky jak loni zmrzly chryzantémy
To musí být velká zima v černé zemi
Kdyby byli zticha
Slyšeli by duše dýchat
Slyšeli by co si říkaj na dušičky

V listopadu k nám přijel na bílém koni svatý Martin, sice nám moc sněhu nepřinesl, ale my jsme si tento den zpříjemnili pečením svatomartinských rohlíčků, výrobou koníků, tancem či básničkami o svatém Martinovi.

Podzim velmi rychle utekl, děti si našly nové kamarády, a přivykly režimu naší třídy. Přišla zima a děti se těšily jen na jediné – Vánoce. V průběhu prosince jsme pilně trénovali na vánoční vystoupení, které bylo ovšem díky epidemiologické situaci formou videa zaslaného rodičům. Chtěli jsme alespoň touto formou připravit rodičům překvapení a naladit je vánoční atmosférou. Mezi nacvičená čísla patřila choreografie na píseň Jingle Bells rock, zpěv doprovázený klavírem a kytarou na píseň Čas vánoční a báseň Chumelí se, chumelí.

*Chumelí se, chumelí, tatínek jde pro jmelí.
A maminka pro ovoce, těšíme se na
Vánoce.
A kdy budou, hnedle, hnedle,
v předsíni už voní jedle.*

Blížící se vánoční svátky jsme si zpříjemnili poslechem a zpěvem koled, společnou výrobou vánočního stroměčku či odléváním vosku a věštěním, co nás v následujícím roce čeká.

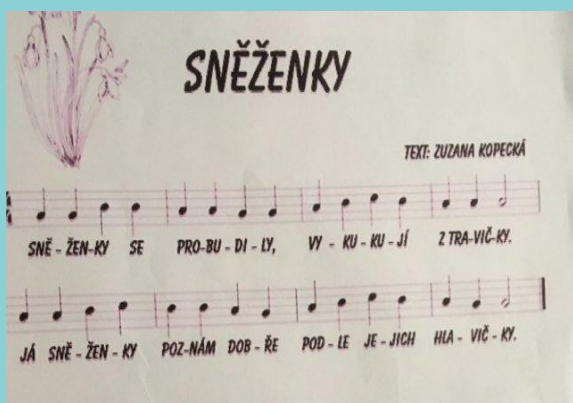
V letošním roce jsme se dočkali i sněhu, užili jsme si stavění sněhuláků, opravdovou sněhovou bitvu, seznámili se s Antarktidou a polárními zvířaty. I když nám počasí vždy nepřálo a nemohli jsme tak často chodit ven, nezapomněli jsme a pravidelně jsme cvičili aerobik, protahovali svaly, posilovali a dělali relaxační cvičení.

*Sněhuláček panáček, na hlavě má plecháček,
místo očí uhlíky, na kabátě knoflíky.
Stojí tiše, stojí bos,
červený má z mrkve nos.*

Na jaře jsme měli krátkou pauzu díky koronavirové situaci. Předškolní děti se vzdělávaly doma a plnily distanční výuku. V polovině dubna jsme se konečně s některými dětmi opět sešli a věnovali jsme se jarní tematice. Pozorovali jsme měnící se přírodu, učili se rozpoznat jarní květiny, povídali jsme si o ochraně přírody a o nadcházejícím svátku čarodějnic. Proměnili jsme se v čarodějnice a společně vyzkoušeli řadu soutěží, jako podlézání košťate nebo skok přes oheň. Celý svátek jsme završili čarodějnickým tancem. Děti, které se s námi ve školce zatím

ještě nemohly potkat, měly možnost se s námi sejít na online vysílání a vyzkoušet zumbu, aerobik či naučit se nové písničky.

8. května mají svátek naše maminky, proto jsme se naučily taneček na píseček Naše máma a vyrobily krásná srdíčka. Každá maminka od nás dostala jako dárek knížku z našich obrázků a květinu.

1. června jsme konečně v plném počtu oslavili den dětí. Pro děti jsme měli nachystaná stanoviště, kde děti plnily dané úkoly. Děti si vyzkoušely skákání v pytli, rybolov, opičí dráhu a cestu za pokladem. Odměnou pro ně bylo nalezení pokladu a diplom za statečnost. Počasí nám přálo. Konečně jsme se dočkali pořádného teplého a slunečného dne.

Za MŠ Zborovská Bc. Leona Zapletalová

Na závěr jsme si na hřišti společně udělali menší diskotéku a zatančili na písničky dle přání dětí.

MŠ Zborovská, třída Sluníčka

Začátek nového školního roku jsme přivítali pohádkou „O veliké řepě“: Děti se ponořily do děje pohádky při dramatizaci, do které se zapojily všechny děti v maskách, abychom společně velikou řepu vytáhli. Prozkoumali jsme opravdovou řepu, která se nám nečekaně objevila ve třídě. Upevňovaly jsme poznatky o této užitečné plodině a rozvíjeli jsme spolupráci při hromadném tvoření co největší řepy. Děti byly na svoje velké dílo pyšné a při dramatizaci se cítily jako skuteční herci v divadle. I paní vypravěčka Tereška (6 let), brala svoji důležitou roli vážně.

Nástup podzimu jsme si nadále užívali poznáváním toho, co nám příroda nabízí. Děti se naučily, jak roste a zpracovává se zelí. Při krájení a šlapaní zelí, si vesele pobrukovaly písničku „Šla Nanyňka do zelí“, kterou jsme si rádi zpívali i venku na pravidelných vycházkách. Dozvěděli jsme se, že na podzim sklízíme i jablínka a že „Měla babka, čtyři jabka a dědoušek jen dvě“. A my jsme si jich „upletli“ plný košík!

To si tak přijdete do školky a najednou uprostřed třídy velická hromada. Něco nám tam vyrostlo? Co to asi je? Tak obrovský meloun, že by? Kolem neznámého ve třídě vznikaly diskuze. Děti se radily, špitaly, nakukovaly, ale přes několik vrstev látek, nebylo vidět. Dohodli jsme se, že to překvapení pomalinku odhalíme společně. Kousek po kousku. Chvilé napětí a ejhle! Byla to dýně! A jaká!

Dalo nám to práci, tak velkou dýni vydlabat. Museli jsme se střídat, aby nás nebolely ručičky. Každý vydlabal pořádný kus. Slavnostně jsme ji vystavili na okno naší školky. A aby tam nebyl náš Dýňák úplně sám, zdobily nám parapet okna i další různé druhy menších dýní.

A protože rádi objevujeme především venku, nasbírali jsme na vycházce krásné lístky. A s další hromadou listů jsme pomohli panu školníkovi na naší zahradě.

Pomalu přicházela zima, ale sních nikde. Nevadí! Naučíme se zatím lyžovat bez sněhu. Paní učitelka nám nasadila místo lyží papírové krabičky a už jen stačilo vzít si do ruky hůlky a při slalomu nesrazit ani jednu překážku. Sních jsme se snažili přivolat i s Martinem na bílém koni. Koníky se to celý týden jen hemžilo, pomocí vážné hudby od [Dmitrijeva Kabalevskijho](#) jsme legendu o sv. Martinovi i zrealizovali.

Nakonec nám pomohla přivolat sníh naše oblíbená anglická písnička „Snow flake“, kterou děti milují a rády u ní relaxují po pohybovém cvičení. Je to totiž kouzelná písnička. Kdykoliv jsme ji pustili, začaly padat vločky. <https://www.youtube.com/watch?v=tbbKjDjMDok>

Když už venku bylo bílo, všichni jsme se těšili na Mikuláše a ještě více na Vánoce. Čekání jsme si zpříjemnili zpíváním vánočních koled, učením se na oblíbené perkusní nástroje, vyrobené z plastu – **Boomwhackers**. Tvořili jsme vánoční dekorace, vánoční přání i dárky pro rodiče.

Uteklo to jako voda. Čert nám nikoho neodnesl, to je jasné! U nás jsme všichni kamarádi. A nejspíš i proto, když nám školku zavoněly čerstvě upečené perníčky, zazvonil zvoneček a

pod
stroměčkem
jsme našli
kupu dárků.
Dětem oči
zářily jak
hvězdičky. Ty
nejkrásnější

Vánoce začaly právě v naší školce.

Po Vánočních svátcích jsme se sešli plní dojmů. Největší téma byly samozřejmě dárky, členové rodiny a také jídlo. S dětmi jsme tak navázali na téma **lidské tělo**. Co vše potřebuje a co naopak potřebuje méně a proč. Oblíbili jsme si tematickou písničku „Papám, papám“ od Štístka a Poupěnky. Zejména trávicí soustava a kostra dětí velmi zaujala. Zvládli jsme hned několik velkých projektů. Pohybových i výtvarných.

Trávicí soustavu jsme kreslili v životní velikosti, podle encyklopedie. Dokonce jsme se proměnili v kus potravy a vyzkoušeli jsme si tou trávicí soustavou projít prostřednictvím opičí dráhy. Nejzábavnější a nejúsměvnější část byla samozřejmě ta vylučovací. Touto zábavnou formou si děti osvojily, jak trávicí soustava funguje. A když už jsme o těle věděli hodně, otevřeli jsme si ve školce nemocnici.

Sláva, už se trochu otepluje. Hledáme první známky jara. Hádáme hádanky a hledáme sněženky.

**Trojdílná sukýnka,
bílá a malinká,
nosí ji panenka,
má jméno.....
(Sněženka)**

**Malá kytka celá bledá,
ve sněhu ven cestu hledá.
Při teplotě na nule,
Rozkvétají
(Bledule)**

Když už to počasí dovolilo, děti si na zahradě zasadily jahody. Osvojovaly si poznatky o tom, co vlastně taková jahoda potřebuje. Jaká je posloupnost jejího růstu. Děti do dnešních dní dbají na to, aby jahůdky nezarůstal plevel a měly dostatek vláhy.

Voláme po sluníčku, těšíme se na léto!

**Volám tě, sluníčko, haló, haló,
tepla je na světě málo, málo,
vylez a rozežeň mraky, mraky
a já ti pomůžu taky, taky!**

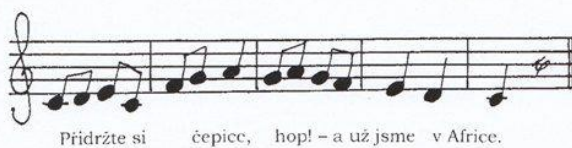
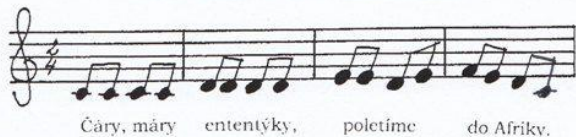
Čáry máry, ententýky, poletíme do Afriky!

Rozhodli jsme se dozvědět něco o jiných kontinentech.

A nejvíce se nám líbilo, odletět do Afriky. Naučili jsme se písničku, která nás tam přenesla. Poznali jsme spousty zvířat. Masožravce i býložravce, v savaně i na poušti.

PĚT MINUT V AFRICE

Lvice a lvi pod palmami
hrozitánsky špulí tlamy.
Loví myši v oáze,
přibývají na váze.

Pstrosi mají krásné peří
pysné si ho nakadeří
Kýchneš-li však nablízku.
strčí hlavy do pisku.

Paviáni křičí zdola :
„Žirafa, hej, hola, hola!
Jak se máš tam nahoře?
Dohlédneš až za moře?“

Sloni troubí na choboty
od pondělí do soboty
a pak zase pozpátku
od úterý do pátku.

Plameňáci purpuroví
na jezeře ryby loví.
Volavky a marabu
hrají si tam na babu.

Žirafa jen mhouří víčka,
ždýchá hlavou do sluníčka,
chodí k němu na táčky
okusuje obláčky.

Přejeme všem krásné letní prázdniny!

Na shledanou!!!

MŠ Zborovská, třída Kot'átka

Naše děti v mateřské škole milují pobyt na čerstvém vzduchu. Snažíme se vyjít za každého počasí, alespoň na chvíli. Nejoblíbenější trasa dětí byla buď do lesa, nebo ke Kuřimskému rybníku. V zimě jsme využili příznivého počasí, kde si děti mohly užít zimních radovánek. Nejoblíbenější činností byla jízda na lopatě či bobech, stavění sněhuláka nebo dělání andělíčků.

Děti měly možnost se seznámit s městskou policií, která jim ukázala, co vše je potřeba pro vykonávání jejich práce. Děti byly nadšené a odnesly si spoustu poznatků a zážitků.

Když se nám začal pomalu blížit čas vánoční, navštívili jsme dřevěný Betlém na Kuřimském náměstí, kde si děti zazpívaly písničku „Půjdem spolu do Betléma“.

Mezi nejoblíbenější činnosti dětí patří pečení buchet nebo cukroví a samozřejmě jeho ochutnávání. Na Vánoce si děti měly možnost upéct linecké cukroví, které poté ochutnávaly na vánočním pohoštění.

V mateřské škole nás také navštívil Mikuláš s andělem. Děti si při něj nachystaly básničky a písničky. Od Mikuláše pak každé dítě dostalo krásný balíček s odměnou za jejich statečnost. Děti si tento den užily a začaly se těšit na nadcházející Vánoce. Před Vánoce si děti nazdobily vánoční stromček, kde jim Ježíšek nadělil několik dárečků.

Na jaře jsme pro děti uspořádali karneval, kde děti plnily úkoly a tančily na známé dětské písničky. Také proběhla přehlídka masek. Na karnevalový bál přišlo několik princezen,

berušek, víl, draků a rytířů. Tento den si děti užily, stejně tak uspořádaný dětský den, kde děti hledaly poklad, měly možnost plnit úkoly, za které dostávaly razítka a zdolávaly překážky.

MŠ Zborovská, třída Štěňátka

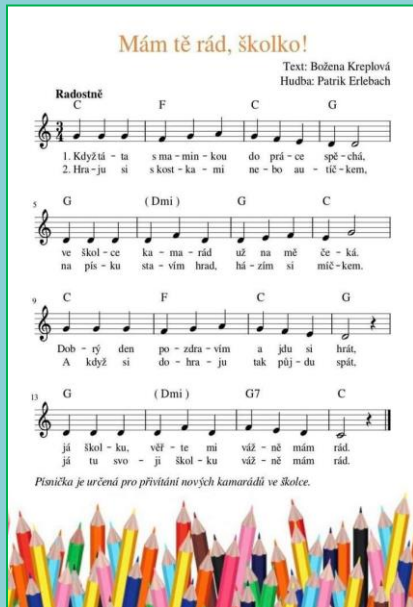
V září jsme se ve třídě Štěňátek sešli v počtu 26 dětí. Děti se už znaly z předchozích let, proto jsme se mohli hned pustit do práce.

Nový školní rok jsme začali písničkou o školce, kterou se děti krásně naučily a společně jsme si ji mohli zpívat. Zároveň jsme se učili básničku Září.

Mám tě rád, školko!

Text: Božena Kreplová
Hudba: Patrik Erlebach

Radostně

1. Když tá - ta s ma - min - kou do prá - ce spě - cháš,
2. Hra - ju si s kost - ka - mi ne - bo au - tíč - kem,

5. ve škol - ce ku - ma - rád už na mě če - ká,
na pís - ku sta - vím hrad, há - zím si míč - kem.

9. Dob - rý den po - zdra - vím a jdu si hrát,
A když si do - hra - ju tak pěj - du spít,

13. já škol - ku, věř - te mi víž - ně mám rád,
já tu svo - ji škol - ku víž - ně mám rád.

Písnička je určena pro přivítání nových kamarádů ve školce.

ZÁŘÍ

ZÁŘÍ KLEPE NA VRÁTKA,
PŘIPRAVTE SE, DĚTÁTKA.
OTEVŘOU SE DVEŘE
ŠKOLKY,
VÍTÁME VÁS, KLUCI,
HOLKY.
POJĎTE SI SEM S NÁMI
HRÁT,
UČIT SE A POVÍDAT.
AŽ SE VÁM TU PĚKNĚ DAŘÍ,
CELÝ ROK A NEJEN V ZÁŘÍ.

Děti se dále učily básničku „Hruška“, která se jim moc zalíbila a vymýšlely další různé varianty a obměny slov. Básničku doprovázely pohybem a dodnes si ji pamatují.

Hruška

Hruška na zem spadla -
tlesk, plesk, bum!
Červíkovi na záda -
tlesk, plesk, bum!
Červíček se strašně lek -
tlesk, plesk, bum!
Celou hrušku za to sněd -
tlesk, plesk, bum!

V listopadu jsme si s dětmi pověděli příběh o svatém Martinovi, ve kterém jsme se dozvěděli spoustu nových informací. Například, kdo je to žebrák, proč jíme husu a kdo to vlastně byl svatý Martin. Děti se pomocí příběhu učily, že je důležité se s druhými umět rozdělit a navzájem si pomáhat.

V prosinci na děti čekalo spoustu dalších zážitků - například Čertí rej, kdy se děti převlékly do kostýmů a celé dopoledne si hráli na čerty, nebo návštěva Mikuláše a anděla. Tahle návštěva skončila dobře. Děti, které občas trošku zazlobí, slíbily, že se polepší a nakonec dostaly i malý dáreček od anděla.

Mikuláš a anděl nechali čerty v pekle, ale abychom na ně nezapomněli, tak se o nich děti naučily alespoň básničku.

Jedna hlava chlupatá, černá jako bota,
taky trochu rohatá, jazyk se jí motá.
Blekotá si potichu, plete páté přes deváté

Po Novém roce jsme se opět sešli ve školce v hojném počtu. Společně jsme si sdělili zážitky z Vánoc a svátků (kdo dostal jaké dárečky, koho jsme navštívili a co všechno jsme zažili). Povídali jsme si o Třech králich a jedním z dalších témat, které nás v novém roce čekalo, bylo naše tělo a zdraví. Děti se učily, jak tělo funguje, co se skrývá pod kůží, co děláme pro to, abychom nebyli nemocní a jak se chováme, když onemocníme. Děti krásně pracovaly, zapojovaly se do nejrůznějších aktivit a nejvíce se jim líbilo se převlékat za doktory a obvazovat kamarády od hlavy až k patě.

Během roku jsme samozřejmě nezapomněli ani na oblíbené téma „Pohádky“. Z dětí se stali herci, převlékaly se do kostýmu a hrály pohádky ostatním dětem z jiných tříd.

Online výuka

S dětmi jsme zvládli i obtížnější období, kdy do školky chodili jen předškoláci, a s ostatními jsme se setkávali přes kameru. Společně jsme se učili, povídali si a hráli hry.

30. dubna proběhla v naší třídě Štěňátek akce s názvem Čarodějnice. Celý týden jsme si s dětmi povídali o tom, jak a proč je slavíme, jak probíhají oslavy dnes a jak to bylo dříve. V pátek se pak ve třídě sešlo spousta čarodějnic a čarodějů. Pro děti byly nachystány různé soutěže, pokusy a hry a všichni si za splnění úkolů odnesli domů medaile, řidičské průkazy na koště a odměny.

Děti se učily i o zajímavějších tématech, jako je například pravěk, vesmír a podobně. I když jsou to obtížnější témata, která si děti neumí moc dobře představit, ve školce máme spousta materiálů nebo si paní učitelky vytváří vlastní pomůcky, které dětem téma přiblíží a ony se tak vžijí do různých rolí a dob. Učili jsme se písničku od Marie Kružíkové „V pravěku“, která se dětem dobře pamatovala a moc se jim zalíbila.

V PRÁVĚKU

Text a hudba:
Marie Kružiková

1. V pravěku nebyly mo - bily, v pravěku nebyly vlaky,

ještěři po zemi cho - dili a v moři plavali taky.

2. Ještěři ve vzduchu plachtili -
tak, jako rožala dneska.
A v dálce sopky si soplily,
celá Země byla hezká...

3. Rostliny vysoko sahaly,
brontosauři měli hody,
pořádně bříška si nacpali,
napili se čisté vody.

Den dětí

V úterý 1. 6. měly všechny děti svátek, proto jsme ho společně oslavili na školní zahradě. Pro děti byla připravena čtyři stanoviště. Na prvním stanovišti měly děti za úkol co nejrychleji namotat provázek s rybičkou z PET lahve a skákat panáka. Na druhém stanovišti děti soutěžily ve skoku v pytlicích a hodu kroužků na cíl. Třetí stanoviště obsahovalo překážkovou dráhu, kterou všechny děti bez problémů zdolaly a na posledním – čtvrtém stanovišti plnily děti různé úkoly, které je navedly na úplně poslední úkol – najít poklad!

Den dětí byla poslední společná akce školky. Přejeme všem budoucím prvňáčkům, ať se jim ve škole a v životě co nejlépe daří.

Za MŠ Zborovská
Michaela Slepánková a Kateřina Kunová, Dis.

Zážitky, prožitky a zkušenosti dětí z Brněnské a Tyršovy

Na konci školního roku nás, děti i dospělé čeká významná událost. Loučíme se se spolužáky, kteří po prázdninách začnou chodit do školy.

Letošní předškoláci jsou první generací, která zažila distanční vzdělávání a o to více si nyní vážíme společných chvil a okamžiků, které můžeme prožívat dřív, než se rozloučíme. Děti se s touto nečekanou a neznámou situací vypořádaly nad očekávání dospělých výborně a do nové životní etapy nastupují připraveny a plny optimismu, vybaveny novými aktovkami, které nám přinesou se vší hrdostí ukázat.

Den loučení prožijeme společně v každé třídě v komorní atmosféře, ale o to intenzivnější zážitek si děti odnesou ve svých vzpomínkách. Na přípravě celého programu se děti podílejí a jejich tvůrčí duch udává podobu a průběh celého ceremoniálu.

Letošní rok byl plný zvrátů a náročných situací, ale věříme, že o to silnější a připravenější budou děti do dalšího života ve zvládnání nástrah a obtíží, kdy něco nejde tak, jak bychom si představovali.

Přejeme si pro ně, aby i v dalším životě vše hravě zvládaly s nadhledem a úsměvem ve tváři.

III. třída Kot'átka

I. třída Krtečci

II. třída Medvídci

NEMOCNIČNÍ PŘÍBĚH

TENTO PŘÍBĚH VYMYSELY SPOLEČNĚ DĚTI Z KOŤÁTEK ZE ŠKOLKY NA BRNĚNSKÉ ULICI V KUŘIMI.

BYLA JEDNOU JEDNA PANÍ, KTERÁ SE JMENOVALA ANIČKA. KDYŽ ŠLA DO OBCHODU NAKOUPIT, A POTOM DOMŮ, UKLOUZLA VENKU NA LEDU, KTERÝ NEBYLO VIDĚT PŘES SNÍH, A ZLOMILA SI PRAVOU NOŽIČKU. PROTOŽE NEMĚLA MOBIL, ZAČALA VOLAT O POMOC!!! JEDEN PÁN ŠEL KOLEM A SLYŠEL JI, A MĚL TELEFON, A ZAVOLAL ČÍSLO 155, COŽ JE ČÍSLO NA SANITKU. ANIČKA MU PODĚKOVALA: DĚKUJI, PANE...!“

PRO ANIČKU S HOUKÁNÍM PŘIJELA SANITKA S PANEM DOKTOREM, NALOŽILI JI NA LEHÁTKO, A ODVEZLI DO NAŠÍ NEMOCNICE, PŘED KTEROU PARKOVALO HODNĚ SANITEK. ANIČKA HLEDALA MUSELA JÍT NA RENTGEN, ABY POZNALI, CO S TOU NOŽIČKOU VLASTNĚ MÁ, A JESTLI NENÍ VÁŽNĚ ZRANĚNÁ. ZJISTILI, ŽE MÁ ZLOMENÝ KOTNÍK, DOSTALA SÁDRU A BERLE, A ULOŽILI JI JEMNĚ DO NEMOCNIČNÍ POSTELE. KOUKALA SE VEN Z OKNA, A POČÍTALA SANITKY. KROMĚ SANITEK UVIDĚLA PŘED NEMOCNICÍ STÁT JEŠTĚ HASIČE, POLICISTKU, A NA STŘEŠE PŘISTÁVAL ZÁCHRANÁŘSKÝ VRTULNÍK. COPAK SE ASI STALO, PŘEMÝŠLELA PANÍ ANIČKA?

ZBYTEK PŘÍBĚHU, A JAK TO VLASTNĚ VŠECHNO DOPADLO, SI MŮŽETE VYMYSLIT PODLE SVÉ FANTAZIE SAMI...□

Nedáme si vzít radost z poznávání

Léto voní, je tu čas

prázdniny jsou tady zas.

Ředí se tu dobrodružství,

rybník se tu slnkou zaskví.

Máčata jsou v pohybu,

máme čas na zálibu.

K šidák, relax, tepličko,

vítáme tě, sluníčko.

V celém světě, v České republice v našem městě i v naší školce se už druhým rokem smiřujeme se změnami, které nás v důsledku pandemie postihly. Jsou různá omezení, která nám brání v rozmanitých kulturních akcích. Ale my si to užíváme navzdor této situaci.

Rozhodli jsme se navštívit farmu Oliver v Kuřimi, která se stará o koně, poníky, ovce, kozičky i lamu. Děti si nachystaly do baťůžků nejen dobrůtku pro sebe, ale myslely i na zvířátka. Takže když jsme vytáhli jablíčka, mrkvičku a sušený rohlík, mínila se přetrhout. Málem nám jedna koza rohatá vyskočila na záda. Měli jsme možnost si je prohlédnout zblízka jak vypadají i jak se pohybují, chovají se a co mají ráda. Od paní chovatelky jsme se dozvěděli, čím se nesmí krmit a kde se u nich nemáme pohybovat, abychom byli v bezpečí. Také nás pozvala na akce se zvířátky, při nichž se jejich chov podpoří. Měli jsme z toho dobrý pocit.

Další týden jsme se vydali po domluvě na místní farní zahradu, kde nám pan farář ukázal travnatý ráj oveček. Zprvu se nás bály, protože tam byla i malá jehňátka, ale pak nám je ovčí maminky ukázaly. Zvláštností byla jejich barva, část byla bílá a část úplně černá jako malí kudrnatí čertíci. Také tyto ovečky jsme potěšili jablíčky, na kterých si smlsly.

Pan farář nám z vršku zahrady ukázal nádherný pohled na Kuřimskou horu, věž kostela a další části našeho města.

S poděkováním jsme se rozloučili a s krásnými zážitky vyšli na zpáteční cestu. Jsme rádi, že se vrací vše postupně do normálu, a že si skromněji užíváme dál.

Děti a paní učitelky ze ZŠ – MŠ Komenského

(Za všechny napsala Blanka Krnáková)

MŠ Komenského na Zlobici, třída Ježků, Myšek a Veverek

Ve středu 9. června jsme se ráno vypravili na pěší vycházku na Zlobici. Díky paní učitelce Rysové, která předem domluvila naši návštěvu, mohly děti vidět spoustu hospodářských zvířat.

Cestou jsme se nasvačili a navštívili rozhlednu, děti se postupně rozhlédly po svém kraji a pak už honem za zvířátky! Nejprve jsme se seznámili s oslicí, dostali výklad a pokračovali jsme podél výběhu koníků k ovečkám a kozám. Největší zájem vzbudila malá jehňátka, tolik podobná dětem svou zvědavostí a dováděním. Děkujeme našim průvodkyním za trpělivost a jejich čas věnovaný našim dětem.

Zlatým hřebem byl pak oběd v trávě, totiž skvělý řízek pro každého 😊, které nám připravily naše paní kuchařky. Ano, není to jídlo příliš dietní, ale po celkově 12 kilometrech trasy si jej děti i paní učitelky skutečně vychutnaly 😊.

Svačinka v „trávě“ 😊

Máme rádi zvířata

Vánoční zvonění MŠ Jungmannova

Letos nám doba z důvodu protiepidemických opatření nepřála a nemohli jsme se sejít ve školce, abychom se společně vánočně naladili a rodiče mohli zhlédnout, co se jejich děti naučily a jak jsou šikovné. Rozhodli jsme o tuto tradici nepřijít a vánoční besídku rodičům nahrát a zaslat na jejich mailové adresy pod daným heslem.

Děti pro rodiče zazpívaly pásmo známých i neznámých vánočních písní a odnesly si malý dárek pro maminky, který si vlastnoručně vyrobily. Za odměnu si rozbalily dárečky, které jim do školky pod nazdobený stromeček přinesl Ježíšek.

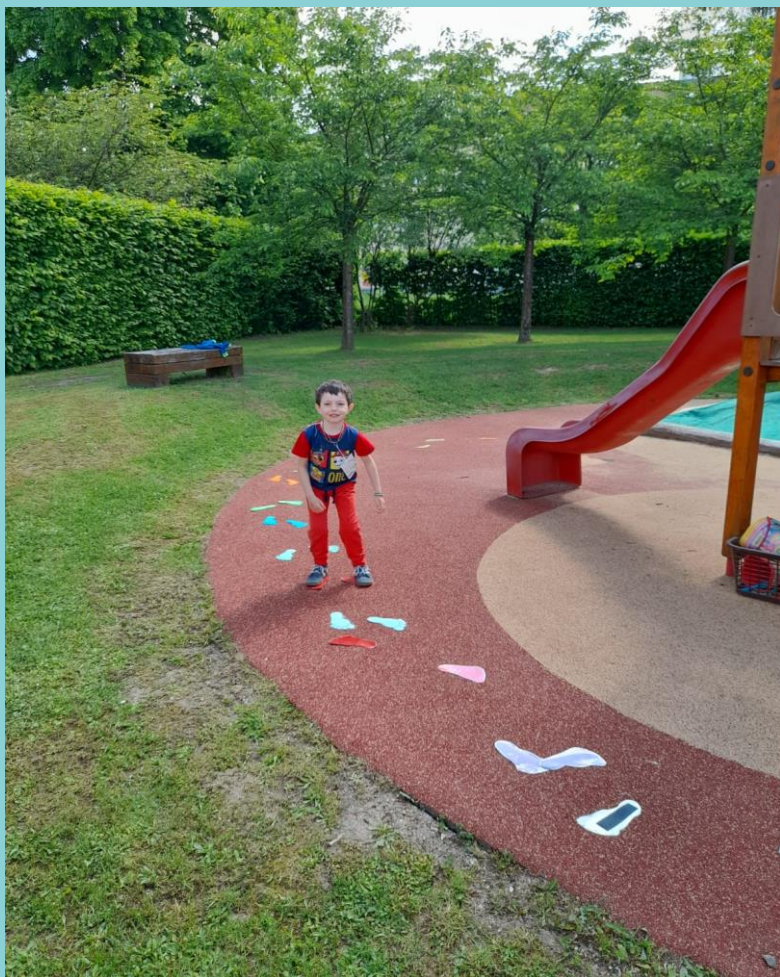
Doufáme, že rodiče si tuto vánoční chvíli užili v klidu svého domova se svými blízkými stejně příjemně jako ve školce a mají vzpomínku, kterou si mohou připomenout až jednou jejich děti povyrostou a vrátí se myšlenkami do období, kdy chodily ještě do mateřské školy.

Napsala: Martina Procházková a Jarmila Stodůlková

Den dětí v MŠ

Dne 1.června se v naší Mateřské škole uskutečnil na školní zahradě den dětí. Naše zahrada v MŠ má dvě strany, na každé straně jsou dvě třídy. V tento den si jednotlivé třídy připravily několik sportovních aktivit jako například hod na cíl, slalom mezi kužely nebo překážkovou dráhu. Děti měly také připravenou kartičku na provázku, kam dostávaly za splněnou aktivitu razítko. Jakmile měly děti aktivity na své polovině zahrady hotové, vyměnily se s druhou třídou, která je na zahradě s nimi a plnily další úkoly. Na závěr děti dostaly za splnění všech stanovišť pamětní diplom, sladkou odměnu a meloun. Myslíme si, že si děti tento den užily, počasí nám přálo a všichni jsme byli spokojení.

Napsala Markéta Bugriová a Iva Pešková.

Pasování předškoláčků na MŠ Jungmannova

Dne 17.6. 2021 proběhlo v mateřské škole pasování předškolních dětí, které po prázdninách budou nastupovat do základní školy.

Dnes bylo pasováno 21 předškoláků, se kterými se již v září nesetkáme, protože budou sedět ve školních lavicích.

Předškoláci si donesly svou školní aktovku, kterou měli při pasování. Děti vyfotila paní fotografka, aby měly památku na dnešní den.

Děti pasovala vedoucí paní učitelka Jitka, před kterou si poklekly a položením meče byly pasovány.

Děti na památku dostaly dětskou knihu „HURÁ DO ŠKOLY“, vysvědčení, kde měly děti samé jedničky, odznak „předškoláka“ a pamětní list.

Nesměla chybět ani promenáda s aktovkami, aby si je mohly všechny děti prohlédnout.

Nakonec dostaly děti sladkou a osvěžující odměnu – zmrzlinu!

Výlet na Babí lom

MŠ Podlesí je obklopena smíšenými lesy a krásnou přírodou. Máme několik míst, která často navštěvujeme při pobytu venku. Pozorujeme přírodu, její krásu a zajímavosti. Seznamujeme se se stromy, květinami, ptáky.... ..K našim hrám nám stačí klacíky, kamínky a spousta dalších přírodnin. Jedním z míst, kam rádi chodíme a vždy se moc těšíme je rozhledna Babí lom. Vezmeme batůžky s pitím a dobrotami, sportovní oblečení a obuv a šlapeme. Cestou si povídáme a pozorujeme krásy přírody. Zastavíme se u studánky, kde si v půlce cesty odpočineme. Největším zážitkem je cesta na vrchol rozhledny...po kamenech a úžlabinách. Odměnou je výhled do blízkého i dalekého okolí. A ten stojí za to! Vítr nám čechrá vlasy a slunce hřeje! Příroda je naše! A COVID je zapomenutý!

MŠ Podlesíčko

Jitka Helánová, Nikola Debrecíni

Místo, kde žijí lidové tradice

Když jsem se v neděli, 30. 5. 2021 tak nějak neplánovaně ocitla ve Vlčnově na tradiční Jízdě králů, netušila jsem, kolik překvapení a zážitků tam na mě čeká.

Všichni asi víme, že Vlčnov je obec, která je odedávna nazývána perlou Slovácka. Krásné barevné kroje, vinařství, architektura, ale především lidové tradice, zvyky a obyčeje, které zde stále žijí, a zdejší lidé jsou na ně právem hrdí. Asi nejznámější z těchto tradic je právě Jízda králů. Pro toho, kdo by nevěděl, jaký je význam této lidové tradice, která je od roku 2011 zapsána na seznamu světového nehmotného kulturního dědictví UNESCO, ráda trochu vysvětlím. Vlčnovem projíždí na krásně ozdobeném bílém koni král, kterým se podle tradice může stát vybraný chlapec z Vlčnova pouze jednou za život. Letošním králem byl desetiletý Josef Pavelčík, kterého na jeho cestě vesnicí provázela družina deseti mladíků na bílých koních. I pro ně byl tento den významným okamžikem, protože podle tradice přestali být chlapci, a stali se z nich muži.

Král je oblečen do dívčího kroje, a v ústech má růži. Zřejmě vás teď napadne – a proč má dívčí kroj? Vysvětlení se nabízí hned několik, ale nejznámější je asi tohle. V 15. století utíkal uherský král Matyáš Korvín před Jiřím z Poděbrad, a aby se při svém útěku neprozradil ani vzhledem, ani hlasem, oblékl se do ženského kroje, a do úst si vložil růži.

Letošní Jízda králů byla tak trochu netradiční a komornější. Zúčastnili se jí pouze lidé z Vlčnova a blízkého okolí. Doprovodné akce – jarmark, vystoupení folklorních a hudebních souborů, ukázky lidových řemesel a další byly z důvodu nařízení vlády proti šíření koronaviru zrušeny. To ale vůbec nevadilo, protože atmosféra ve Vlčnově byla i tak naprosto úchvatná. Nikde se netísnily obrovské davy lidí, jak tomu bylo v posledních letech, vše kolem plynulo krásně a přirozeně. Ozdobené ulice, děti i dospělí v krojích, všude plno smíchu, radosti a přátelských setkání. Umoudřilo se dokonce i počasí a po několika nevlídných dnech zaskvítilo slunce.

Pro mě osobně to byl velmi silný zážitek. Vždyť být přímo v centru takové významné události, vidět všechny ty úžasné věci na vlastní oči (dokonce i oblékání samotného krále do dívčího kroje) se podaří třeba jen jednou za život. Jsem proto moc vděčná za to, že jsem byla ve správný čas na správném místě.

A co říct na závěr? Učme naše děti a veďme je k tomu, aby i v této přetechnizované a hektické době vnímaly krásy kulturního dědictví a lidové slovesnosti. Když budete chtít, příležitost si k tomu určitě najdete.

Iva Čuhelová,
učitelka MŠ Brněnská

